

THA THỨ ... THA THỨ

Khi tôi nhận sứ vụ **Tuyên Úy nhà tù ở Lille** (Bắc Pháp), thì **Jean-Paul** có mặt tại đây từ vài tháng. Anh sẽ bị giam trong vòng 2 năm. Thời gian hai năm đủ giúp chúng tôi quen và biết nhau. Anh bị giam nơi tầng trệt và không rời phòng giam, trừ lúc đến phòng Linh Mục Tuyên Úy. Tuy nhiên, việc anh đến gặp Cha Tuyên Úy xảy ra thất thường, tùy theo tình trạng tâm lý cao thấp của anh. Đó cũng là chuyện thường tình nơi nhà tù.

Jean-Paul không bao giờ tỏ lộ cho tôi biết lý do tại sao anh bị bắt giam. Tôi cũng không tò mò tìm kiếm lý do, đúng theo tinh thần kỷ luật của các Linh Mục Tuyên Úy Công Giáo. Jean-Paul rất vui khi tôi đến gặp anh, vì không người thân nào trong gia đình thăm viếng anh. Tôi cảm phục thái độ anh tiếp rước tôi. Anh không hề có hậu ý. Anh không hỏi xin tôi thuốc hút hoặc tem thư, như trường hợp nhiều tù nhân khác.

Một hôm, tôi thấy anh hì hục đẽo gọt một tấm gỗ. Anh cho tôi biết muốn chế tạo một chiếc tàu nhỏ. Tôi đoán chiếc tàu sẽ có nét độc đáo, vì trông thấy cách thức anh sử dụng đồ nghề. Anh có tài thợ mộc mà anh không ngờ! Sau đó anh thú nhận:

- Khi con cần-cù đẽo-gọt, biến tấm gỗ thành hình dạng theo ý con, con học được cách chế-ngự sự hung-dữ, sôi sùng-sục trong con!

Quả thật, anh là người rất tàn bạo!

Một thời gian ngắn sau khi bị đưa ra tòa, bị kết án và bị chuyển sang nhà giam khác, anh viết cho tôi:

- Con viết thư báo cho Cha biết về ngày con bị đưa ra xử. Nhưng trước hết, con muốn tỏ cho Cha biết các hành động khiến con bị bắt và bị tống giam .. Con nghĩ con sẽ phải trả đắc giá: con sẽ lãnh bản án hơn 20 năm tù. Một bản án khắc nghiệt! Thật ra, không bao giờ con có thể đền chuộc hết mọi hành động tàn ác con đã phạm, mặc dầu con rất ao ước được đền bù! Thời gian 3 năm ở trong tù giúp con suy nghĩ và tự đặt mình vào địa vị các nạn nhân .. Quý Linh Mục, các Cha dạy chúng con phải tha thứ. Phần con, ở vào địa vị các nạn nhân, hẳn con không thể nào tha thứ! Con hy vọng rút ra bài học tích cực sau thời gian thanh luyện này. Điều chắc chắn, nếu một ngày ra khỏi tù, con sẽ hết sức tránh không tái phạm tội ác khủng khiếp. Cha biết không, nếu người ta thả con ra lập tức bây giờ, con sẽ rơi ngay vào hố thẳm tội lỗi như trước. Con ước muốn thay đổi đời sống, nhưng cần phải có thời gian lâu dài. Hy vọng con sẽ đạt đến đời sống đàng hoàng, tử tế hơn!

Anh Jean-Paul bị kết án 30 năm tù, trong đó có 18 năm bị giam cầm nghiêm ngặt. Anh bị chuyển đến nhà giam ở miền Trung nước Pháp. Chúng tôi vẫn liên lạc thư từ. Tôi cố gắng đồng hành với anh trên con

đường đưa tới sự tha thứ. Tôi lập lại với anh lời Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 (1978-2005) nói với giới trẻ vào Ngày Quốc Tế Giới Trẻ, hồi tháng 8 năm 1997 tại thủ đô Paris:

- Không hành động nào của các con có thể lấy đi phẩm tước các con là con cái THIÊN CHÚA.

Đó là lời Cha Jean-Hubert Vigneau, Linh Mục Tổng Tuyên Úy tù nhân Pháp.

.. Sau đây là lá thư của tù nhân ẩn danh viết cho Linh Mục Tuyên Úy.

Thưa Cha, con viết thư để Cha cùng chung vui với con về biến cố suối ấm những ngày giá lạnh cuộc đời tù tội của con. Jean-Francois - đưa con trai đầu - hoàn toàn bỏ rơi con từ hơn năm nay, bỗng đột-ngột đến nhà tù thăm con, ngay hồi sáng này. Thật là cuộc viếng thăm bất-ngờ, quá mức đợi mong! Kỷ niệm đau thương đã xé-nát liên hệ giữa hai cha con. Và con không dám mong con trai sẽ trở lại thăm con. Vài ngày trước lễ Giáng Sinh, con bày tỏ cùng Đức Mẹ

MARIA lòng con ước ao giao hòa với con trai con. Nhưng con không dám nghĩ sẽ được Đức Mẹ nhậm lời ngay tức khắc. Đức Mẹ MARIA lại nghĩ khác! Khi nhìn thấy con trai con, con chỉ biết siết chặt con trong vòng tay phụ-tử và khóc nức nở. Khóc ròng rã. Khóc vì cảm động và vì vui mừng. Dĩ vãng được xóa bỏ. Giờ đây chỉ còn lại TÌNH YÊU và THA THỨ. Niềm Hy Vọng của Đêm Giáng Sinh đã chiếu sáng trong đêm tối ngục tù của con. Muôn vàn cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA. Xin Cha thương cầu nguyện cho con trai con, cho con và cho gia đình con. Hết lòng ghi ơn Cha.

... "Hãy để ý tới thời cuộc và lo tránh điều xấu và đừng chuốc lấy nhục vào thân. Vì có cái nhục đưa đến tội lỗi, và cũng có cái nhục là vinh quang và ân sủng. Đừng vị nể ai đến phải thiệt thân, cũng đừng vì bị nhục mà để cho mình sụp đổ. Đừng ngại lên tiếng khi cần thiết, vì nhờ lời nói mà người ta biết được ai khôn ngoan, do phát biểu mà biết được trình độ học vấn. Đừng nói trái sự thật, và phải biết xấu hổ vì sự thiếu học của con. Đừng hổ thẹn xưng thú tội lỗi mình. Đừng ngăn chặn dòng sông đang chảy. Đừng cúi rạp trước kẻ ngu đần, cũng đừng thiên vị người quyền thế. Dù phải chết, con hãy phấn đấu cho sự thật và Đức Chúa Trời là THIÊN CHÚA sẽ bênh vực con" (Huấn Ca 4,20-28).

(*"Annales d'Issoudun", Mars/1999, trang 9+4*).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt